

02 διεθνή

Κατορθώματα της Γαλλικής «Δημοκρατίας»

Συνεχίζεται η κοινωνική αναταραχή στη Γαλλία, με απεργίες και τεράστιες διαδηλώσεις ενάντια στις οποίες η κυβέρνηση Μακρόν έχει εξαπολύσει τα στίφη των γαλλικών MAT και οπλοφορούντων ασφαλιτών με πολιτικά. Προχθές Πέμπτη εκατοντάδες χιλιάδες Γάλλοι διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα μέσα από τα μπλοκ των συνδικάτων, των φοιτητών και των Κίτρινων Γιλέκων, και αντιμετώπισαν εκ νέου δολοφονικές επιθέσεις από τις δυνάμεις καταστολής. Το κέντρο των γαλλικών πόλεων θύμιζε Χιλή, με τους συλληφθέντες και τους τραυματίες να ανέρχονται σε εκατοντάδες! Είχε προηγηθεί ο θάνατος του 42χρονου Σεντρίκ Σουβιά στη διάρκεια αστυνομικού ελέγχου, που αρχικά παρουσιάστηκε σαν ατύχημα, αλλά αργότερα –χάρη στις βιντεοσκοπημένες μαρτυρίες περαστικών– αποδείχθηκε ότι προκλήθηκε από τους αστυνομικούς, που τον είχαν ακινητοποιήσει στο έδαφος και τον πατούσαν στο λαιμό! Το γεγονός δείχνει το βαθμό «απελευθέρωσης» των αστυνομικών από κανόνες, με εντολή της κυβέρνησης Μακρόν. «Μακρόν, δολοφονήσατε το παιδί μου. Ξεκινάω πόλεμο εναντίον σας και εναντίον του κράτους σας» ήταν η δήλωση του πατέρα του Σεντρίκ Σουβιά...

Brexit: Μην το πολυσυζητάτε...

Η νέα βρετανική Βουλή υλοποιεί την απόφαση του δημοψηφίσματος

■ ΤΟΥ Γιώργου Αναστασίου

Πιο πολύ μελάνι έχει χυθεί αυτές τις μέρες για την απόφαση του ζεύγους Μέγκαν και Χάρι να απαλλαγούν από τα «βασιλικά τους καθήκοντα» παρά για την απόφαση της βρετανικής βουλής που αναδείχθηκε από τις τελευταίες πρόωρες εκλογές* να υλοποιήσει την απόφαση του δημοψηφίσματος για έξοδο της Βρετανίας από την Ε.Ε. – έστω και με καθυστέρηση σχεδόν τεσσάρων χρόνων. Πράγματι, την Πέμπτη 330 Συντηρητικοί βουλευτές υπερψήφισαν τη σχετική πρόταση της κυβέρνησης του Μπόρις Τζόνσον, ενώ 231 την καταψήφισαν και 89 απείχαν. Απομένει η έγκριση της απόφασης από τη Βουλή των Λόρδων και από την ευρωβουλή – διαδικασία που θεωρείται τυπική, αν και είναι αλήθεια ότι με το Brexit όλες οι τυπικότητες της «αρχαιότερης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας του κόσμου» τέθηκαν σε αμφισβήτηση. Το γεγονός πάντως ότι αυτή η ιστορική απόφαση πέρασε στα ψιλά ίσως να εξηγείται από την μη επιβεβαίωση των προφητειών για τον κατακλυσμό που θα έπνιγε το βρετανικό νησί εάν υλοποιούνταν αυτό που αποφάσισε ο «αμόρφωτος και αδαής όχλος»... Πράγματι, μέχρι στιγμής στη Βρετανία δεν έχει βρέξει βατράχια, δεν παρατηρούνται ουρές στα σούπερ μάρκετ και τα βενζινάδικα, δεν λεηλατούνται τα φαρμακεία, τα αεροδρόμια και τα λιμάνια λειτουργούν κανονικά, και η παροχή ηλεκτρικού ρεύματος δεν διακόπτεται – για να αναφέρουμε μερικές μόνο από τις επιπτώσεις που προέβλεπαν ως πιθανές οι εγκυρότατοι New York Times! Για να σοβαρευτούμε, η

αναμενόμενη έξοδος της Βρετανίας από την Ε.Ε. δεν θα είναι «άτακτη»: θα ακολουθήσει μεταβατική περίοδος ως το τέλος του 2020, στη διάρκεια του οποίου θα επιχειρηθεί η επίτευξη συμφωνιών Λονδίνου-Βρυξελλών για εμπορικά θέματα, συνεργασία στον τομέα της «ασφάλειας» κ.λπ.

Παζάρια και ανατροπές παραδόσεων

Εν ολίγοις, οι επόμενοι μήνες θα σηματοδοτούν από σκληρά παζάρια με την ευρωκρατία, αλλά και από τη συνέχιση της αντιπαράθεσης στο εσωτερικό των δύο μεγαλύτερων βρετανικών κομμάτων – περιλαμβανομένων δηλαδή και των Συντηρητικών παρά τον θρίαμβό τους, όπως έδειξε και η αποχή άνω των 30 Συντηρητικών βουλευτών από την ψηφοφορία για την υλοποίηση του Brexit. Φυσικά το μεγαλύτερο μακελειό εκτυλίσσεται ήδη στους χαμένους Εργατικούς, που λόγω της αμφίσημης στάσης τους είδαν το πάλαι ποτέ «κόκκινο τείχος» των πρώην βιομηχανικών περιφερειών να ραγίζει για τα καλά, αφού τους μαύρισε μεγάλο τμήμα της λαϊκής βάσης τους. Ο Τζέρεμι Κόρμπιν είναι ηγέτης υπό προθεσμία, και ήδη οι διάφορες φράξεις μαλλιοτραβιούνται για τη διαδοχή – με τους «μετριοπαθείς» να ευελπιστούν ότι θα επιστρέψουν ως επικεφαλής μετά το «διάλειμμα Κόρμπιν».

Στο μεταξύ η κυβέρνηση του Τζόνσον, εκμεταλλευόμενη την αποδιάρθρωση των Εργατικών, την απογοήτευση που επικρατεί στους οπαδούς τους και τη διασπορά πολλών στελεχών και μελών

τους σε άλλα κόμματα**, ετοιμάζεται να προωθήσει σειρά νεοφιλελεύθερων μέτρων. Για να τα επιβάλει χωρίς πολλές αντιστάσεις ποντάρει εξάλλου και στην προϋπάρχουσα αδυναμία και αναξιοπιστία των κάποτε πανίσχυρων συνδικάτων, οργανικά δεμένων με το ηττημένο Εργατικό Κόμμα. Έτσι πολλαπλασιάζονται και μέσα στα συνδικάτα οι φωνές για διαζύγιο με τους Εργατικούς, οι οποίοι, σημειωτέον, χρηματοδοτούνται κυρίως από τις εισφορές των μελών των συνδικάτων – αλλά απαξιούν να λάβουν υπόψη τη γνώμη τους... Με δυο λόγια, το Brexit δεν αποτελεί μια «στιγμή», αλλά μια δυναμική διαδικασία που συνεχίζει να εξελίσσεται, αλλάζοντας όχι μόνο τους παραδοσιακούς συσχετισμούς αλλά και αυτές καθαυτές τις σταθερές της βρετανικής κοινωνίας. Το πώς θα χρωματιστεί θα εξαρτηθεί από το σε ποιο βαθμό θα μπορέσουν να βρουν έκφραση οι περιφρονημένες λαϊκές τάξεις που χρησιμοποίησαν κάθε «θεμιτό και αθέμιτο μέσο» για να γίνει πραγματικότητα.

* «Το Brexit εκδικείται» (φύλλο 479, σελ. 17).

** Πολλοί φανατικοί «ευρωπαϊστές» στρέφονται στους Φιλελεύθερους Δημοκράτες και τους Πράσινους, ενώ τμήμα της μειοψηφίας των Εργατικών που υποστήριζε το Brexit έχει ήδη μετακομίσει σε νέα κόμματα: από το Κόμμα Brexit του Φάρατζ ως το νέο Κόμμα Εργατών που ιδρύθηκε αυτήν την εβδομάδα από τον παλαιό αντιιμπεριαλιστή Τζορτζ Γκάλουγουεϊ. Τέτοιου είδους εξελίξεις δείχνουν πώς το Brexit κατάφερε να διαρρήξει τις κάποτε πάγιες διαχωριστικές γραμμές τόσο σε πολιτικό όσο και σε κοινωνικό επίπεδο...

γυρίζει

Το βαθύ κράτος εξεγείρεται!

Ο Ριόλ Πούνκερας είναι ο επικεφαλής της Ρεπουμπλικανικής Αριστεράς της Καταλονίας, δηλαδή του μεγαλύτερου κόμματος αυτής της «επαρχίας» της Μαδρίτης. Ήταν αντιπρόεδρος της καταλανικής κυβέρνησης που οργάνωσε το δημοψήφισμα της 1ης Οκτωβρίου 2017 για ανεξαρτητοποίηση από το ισπανικό κράτος. Λίγο αργότερα ήταν ένας από τους εκλεγμένους αξιωματούχους που συνελήφθησαν από την ισπανική «δικαιοσύνη» με την κατηγορία της ανταρσίας. Έκτοτε παρέμεινε προφυλακισμένος, μέχρι που η δίκη του από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έληξε, και στις 14 Οκτωβρίου 2019 καταδικάστηκε σε 13 χρόνια φυλάκισης και στέρησης πολιτικών δικαιωμάτων. Η καταδίκη σε βαριές ποινές του Πούνκερας και των λοιπών «στασιαστών» έπαιξε ρόλο και στο αποτέλεσμα των ισπανικών εκλογών, καθώς η ανανάκτηση Καταλανών και Βάσκων αύξησε κι άλλο τα ποσοστά και τις έδρες των αυτονομιστικών κομμάτων*.

Στο μεταξύ όμως είχε εκλεγεί ευρωβουλευτής, και λίγο πριν τα Χριστούγεννα το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εδέσσε να αποφασίσει ότι ο «στασιαστής» πρέπει να απελευθερωθεί και να αναλάβει τα καθήκοντά του στις Βρυξέλλες. Φαίνεται όμως ότι ήρθε η ώρα και για το βαθύ ισπανικό κράτος να εξεγερθεί ενάντια στον... ευρωπαϊκό καταναγκασμό! Έτσι, προχθές συνέβη το αδιανόητο: η ισπανική «δικαιοσύνη» απέρριψε την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και επιβεβαίωσε ότι θεωρεί άκυρη την εκλογή του Πούνκερας, καθώς και ότι δεν πρόκειται να τον αποφυλακίσει. Είναι η πρώτη φορά που εθνικό δικαστήριο αγνοεί έναν «ευρωπαϊκό θεσμό» του οποίου οι αποφάσεις, βάσει των συνθηκών της Ε.Ε., θεωρούνται αδιαμφισβήτητες. Να λοιπόν που στο σημερινό κόσμο όλα είναι πιθανά...

Βέβαια το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο της Μαδρίτης δεν είναι ένα οποιοδήποτε δικαστήριο: αποτελεί κληροδότημα του δικτάτορα Φράνκο στους «δημοκρατικούς» επιγόνους του, και ακρογωνιαίο λίθο του ισπανικού κρατικού οικοδομήματος. Ακόμη κι έτσι, θα έχει ενδιαφέρον το πώς θα εξελιχθεί αυτή η πρωτότυπη αντιπαράθεση. As σημειωθεί ότι η Ρεπουμπλικανική Αριστερά της Καταλονίας, δύο μέρες πριν την απόρριψη της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από το ισπανικό βαθύ κράτος, είχε παράσχει την ανοχή της στο σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού Σοσιαλιστών-Podemos, θεωρώντας ότι επίκειται η απελευθέρωση του ηγέτη της και παίρνοντας υπόψη τις δεσμεύσεις των κυβερνώντων ότι αναγνωρίζουν το δικαίωμα των Καταλανών να αποφασίσουν οι ίδιοι το μέλλον τους (δεσμεύσεις δίχως τις οποίες δεν θα υπήρχε κυβέρνηση και η Ισπανία θα όδευε σε νέες πρόωρες εκλογές...). Να δούμε τώρα πώς θα ξεμπλέξουν όλοι τους το κουβάρι...

* «Ασφαίρες κάλπες» (φύλλο 475, σελ. 19).

